

31996R2271

29.11.1996.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 309/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2271/96**od 22. studenoga 1996.****o zaštiti od učinaka izvanteritorijalne primjene zakonodavstva koje donese treća zemlja i djelovanja koja se temelje na tom zakonodavstvu ili iz njega proizlaze**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

da će utjecati na uspostavljeni pravni red i da će imati negativan učinak na interese Zajednice i interese fizičkih i pravnih osoba koje izvršavaju svoja prava prema Ugovoru o osnivanju Europske zajednice;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 73.c, 113. i 235.,

budući da je u ovim iznimnim okolnostima potrebno poduzeti djelovanje na razini Zajednice radi zaštite postojećeg pravnog poretka, interesa Zajednice i interesa spomenutih fizičkih i pravnih osoba, posebno kroz uklanjanje, neutralizaciju, blokiranje ili drugačije suzbijanje učinaka takvog inozemnog zakonodavstva;

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da zahtjev za osiguranje informacija na temelju ove Uredbe ne sprečava državu članicu u tome da traži da se istovrsne informacije dostave tijelima te države;

budući da je jedan od ciljeva Zajednice doprinos skladnom razvitku svjetske trgovine i postupnom ukidanju ograničenja u međunarodnoj trgovini;

budući da je Vijeće donijelo Zajedničku akciju 96/668/ZVSP od 22. studenoga 1996. ⁽²⁾ kako bi osiguralo da države članice poduzmu potrebne mjere za zaštitu onih fizičkih i pravnih osoba na čije interese utječe gore navedeni zakoni i djelovanja koja se na njima temelje, a ukoliko ti interesi nisu zaštićeni ovom Uredbom;

budući da Zajednica nastoji u najvećoj mogućoj mjeri ostvariti cilj slobodnog kretanja kapitala između država članica i trećih zemalja, uključujući uklanjanje svih ograničenja izravnog ulaganja, a uključujući ulaganje u nekretnine, osnivanju poslovnog nastana, pružanju financijskih usluga ili uvrštenju vrijednosnih papira na tržišta kapitala;

budući da Komisiji u provedbi ove Uredbe treba pomoći odbor koji se sastoji od predstavnika država članica;

budući da treće zemlje donose određene zakone i druge propise čiji je cilj urediti aktivnosti fizičkih i pravnih osoba koje su pod jurisdikcijom države članice;

budući da svojom izvanteritorijalnom primjenom takvi zakoni i drugi propisi krše međunarodno pravo i sprečavaju ostvarenje gore navedenih ciljeva;

budući da su djelovanja koja su predviđena ovom Uredbom potrebna za ostvarenje ciljeva Ugovora o osnivanju Europske zajednice;

budući da ti zakoni i drugi propisi te djelovanja koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze utječu ili postoji vjerojatnost

budući da se za donošenje nekih odredbi ove Uredbe Ugovorom ne predviđaju ovlasti različite od onih koje su navedene u članku 235.,

⁽¹⁾ Mišljenje doneseno 25. listopada 1996. (SL C 347, 18.11.1996.).

⁽²⁾ SL L 309, 29.11.1996., str. 7.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ovom se Uredbom predviđa zaštita od izvanteritorijalne primjene zakona iz Priloga ovoj Uredbi, drugih propisa i djelovanja koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze te sprečava posljedice njihove izvanteritorijalne primjene, ako ta primjena utječe na interese osoba iz članka 11. koje se bave međunarodnom trgovinom i/ili kretanjem kapitala i srodnim komercijalnim djelatnostima između Zajednice i trećih zemalja.

U skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora, a ne uzimajući u obzir odredbe članka 7. točke (c), Vijeće može dodavati ili brisati zakone iz Priloga ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ako su zakonima određenim u Prilogu ili djelovanjima koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze izravno ili neizravno ugroženi gospodarski i/ili financijski interesi neke osobe iz članka 11., ta osoba o tome obavješćuje Komisiju u roku od 30 dana od datuma na koji je to saznala; ako su ugroženi interesi pravne osobe, ta se obveza primjenjuje na direktore, članove uprave i ostale osobe koje imaju rukovodeće ovlasti ⁽¹⁾.

Na zahtjev Komisije, ta osoba dostavlja sve informacije koje su bitne u smislu ove Uredbe u skladu sa zahtjevom Komisije u roku od 30 dana od zahtjeva.

Sve informacije dostavljaju se Komisiji izravno ili preko nadležnih tijela država članica. Ako se informacije dostave izravno Komisiji, Komisija odmah obavješćuje nadležna tijela države članice u kojoj osoba koja je dostavila informaciju ima boravište ili sjedište.

Članak 3.

Sve informacije koje su dostavljene u skladu s člankom 2. koriste se samo u one svrhe u koje su dostavljene.

Na informacije koje su povjerljive prirode ili se daju na povjerljivoj osnovi primjenjuje se obveza čuvanja profesionalne tajne. Komisija ih ne otkriva bez izričite dozvole osobe koja ih je dostavila.

⁽¹⁾ Informacije se trebaju dostaviti na sljedeću adresu: Europska komisija, Opća uprava I., Rue de la Loi/Wetstraat 200, B – 1049 Bruxelles (faks: (32-2) 295 65 05).

Otkrivanje ovih informacija dopušteno je u slučaju kada je Komisija dužna ili ovlaštena to učiniti, posebno u vezi sa sudskim postupkom. Ovo otkrivanje mora uzeti u obzir legitimne interese dotične osobe u pogledu čuvanja poslovnih tajni te osobe.

Ovim člankom ne isključuje se otkrivanje općih informacija od strane Komisije. Takvo otkrivanje nije dopušteno ako nije spojivo s prvobitnom svrhom tih informacija.

U slučaju povrede tajnosti, osoba koja je prvobitno dostavila informaciju ima pravo da joj se odobri da se informacija briše, zanemari ili ispravi, ovisno o slučaju.

Članak 4.

Presude suda ili odluke upravnih tijela izvan Zajednice kojima se izravno ili neizravno primjenjuju kao valjani zakoni iz Priloga ili djelovanja koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze, ne priznaju se niti su izvršive.

Članak 5.

Niti jedna osoba iz članka 11. ne smije sama ili preko podružnice ili posrednika aktivno ili svjesnim propustom ispunjavati zahtjeve ili zabrane, uključujući zahtjeve stranih sudova, koji se temelje na zakonima ili proizlaze izravno ili neizravno iz zakona koji su navedeni u Prilogu ili iz djelovanja koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze.

Osobe se mogu ovlastiti u skladu s postupkom iz članaka 7. i 8. da ispune zahtjeve ili zabrane u cijelosti ili djelomično ukoliko bi neispunjenje ozbiljno štetilo njihovim interesima ili interesima Zajednice. Kriteriji za primjenu ove odredbe utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 8. Kada postoje dovoljni dokazi da bi neispunjenje uzrokovalo ozbiljnu štetu fizičkoj ili pravnoj osobi, Komisija žurno odboru iz članka 8. podnosi nacrt odgovarajućih mjera koje se trebaju poduzeti prema Uredbi.

Članak 6.

Svaka osoba iz članka 11. koja se bavi aktivnošću iz članka 1. ima pravo na naknadu štete, uključujući naknadu pravnih troškova, koja je toj osobi nanesena primjenom zakona navedenim u Prilogu ili djelovanjima koja se na njima temelje ili iz njih proizlaze.

Ova naknada štete može se dobiti od fizičke ili pravne osobe ili bilo kojeg subjekta koji uzrokuje štetu ili od osobe koja djeluje u njegovo ime ili kao posrednik.

Briselska konvencija od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima primjenjuje se na postupke pokrenute i presude donesene u skladu s ovim člankom. Naknada štete može se ostvariti na temelju odredbi iz odjeljka 2. do 6. glave II. Konvencije te u skladu s člankom 57. stavkom 3. Konvencije kroz sudski postupak pokrenut pred sudovima bilo koje države članice gdje ta osoba, subjekt, osoba koja djeluje u njezino ime ili kao posrednik drži imovinu.

Ne dovodeći u pitanje raspoloživa pravna sredstva i u skladu s važećim pravom, naknada štete može se provesti u obliku zapljene i prodaje imovine u posjedu tih osoba, subjekata, osoba koje djeluju u njihovo ime ili kao posrednici u Zajednici, uključujući udjele ili dionice koje imaju u pravnoj osobi osnovanoj u Zajednici.

Članak 7.

Za provedbu ove Uredbe Komisija:

- (a) obavješćuje Europski parlament i Vijeće odmah i u cijelosti o učincima zakona i ostalih propisa te o posljedicama djelovanja iz članka 1., a na temelju informacija dobivenih na temelju ove Uredbe, te o tome redovito objavljuje cjelovito izvješće;
- (b) daje odobrenja pod uvjetima iz članka 5. i u cijelosti kod utvrđivanja rokova za izradu mišljenja odbora uzima u obzir rokove kojih se moraju pridržavati osobe koje podliježu tom odobrenju;
- (c) po potrebi dodaje ili briše upućivanja na ostale propise donesene na temelju zakona iz Priloga, koji spadaju u djelokrug ove Uredbe;
- (d) objavljuje obavijest u *Službenom listu Europskih zajednica* o presudama i odlukama na koje se primjenjuju članci 4. i 6.;
- (e) objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* imena i adrese nadležnih tijela država članica iz članka 2.

Članak 8.

U smislu provedbe članka 7. točaka (b) i (c), Komisiji pomaže odbor koji se sastoji od predstavnika država članica, a predsjedava mu predstavnik Komisije.

Predstavnik Komisije tom odboru podnosi nacrt mjera koje treba poduzeti. Odbor donosi svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsjedatelj može odrediti prema žurnosti pitanja. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora u slučaju odluka koje Vijeće treba donijeti na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u odboru ponderiraju se na način određen u tom članku. Predsjedatelj ne glasuje.

Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem odbora.

Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora ili ako mišljenje nije doneseno, Komisija bez odlaganja podnosi Vijeću prijedlog koji se odnosi na mjere koje se trebaju poduzeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako Vijeće po isteku razdoblja od dva tjedna od datuma upućivanja ne bude djelovalo, predložene mjere donosi Komisija.

Članak 9.

Svaka država članica određuje sankcije koje se nameću u slučaju kršenja odgovarajućih odredbi ove Uredbe. Sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i imati učinak odvraćanja.

Članak 10.

Komisija i države članice međusobno se obavješćuju o mjerama koje poduzimaju na temelju ove Uredbe i o svim drugim relevantnim informacijama koje se odnose na ovu Uredbu.

Članak 11.

Ova se Uredba primjenjuje na:

1. svaku fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici⁽¹⁾ i državljanstvo države članice;

⁽¹⁾ U smislu ove Uredbe „imati boravište u Zajednici” znači: imati zakonski nastan u Zajednici u razdoblju od najmanje šest mjeseci unutar razdoblja od 12 mjeseci koje je neposredno prethodilo datumu na koji prema ovoj Uredbi nastaje obveza ili se izvršava pravo.

2. svaku pravnu osobu osnovanu u Zajednici; plovilu koje je u nadležnosti ili pod kontrolom države članice koje djeluju u profesionalnom svojstvu.
3. sve fizičke ili pravne osobe iz članka 1. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 4055/86 ⁽¹⁾;
4. sve druge fizičke osobe koje imaju boravište u Zajednici, osim ako osoba nije u zemlji čiji je državljanin; Članak 12.
5. sve druge fizičke osobe unutar Zajednice, uključujući njezine teritorijalne vode i zračni prostor ili u zrakoplovu ili na Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. studenoga 1996.

Za Vijeće
Predsjednik
S. BARRETT

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 4055/86 od 22. prosinca 1986. za primjenu načela slobode pružanja usluga pomorskog prometa među državama članicama te između država članica i trećih zemalja (SL L 378, 31.12.1986., str. 1.). Uredba kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EZ) br. 3573/90 (SL C 353, 17.12.1990., str. 16.).

PRILOG

ZAKONI I OSTALI PROPISI ⁽¹⁾

iz članka 1.

DRŽAVA: SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

ZAKONI

1. „National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993”, naslov XVII. „Cuban Democracy Act 1992”, odjeljak 1704. i 1706.

Propisuje:

Zahtjevi su niže navedeni u glavi I. „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996”,

Moguća šteta po interese EU-a:

obveze su navedene u „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996”,

2. „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996”

Glava I.

Propisuje:

Poštovanje ekonomskog i financijskog embarga SAD-a u odnosu na Kubu na način da se, između ostalog, u SAD ne izvoze roba ni usluge kubanskog podrijetla kao ni one koje sadržavaju materijale ili robu koja potječe iz Kube bilo izravno ili neizravno preko trećih zemalja, da se ne posluje s robom koja se nalazi ili se nalazila na Kubi i koja se prevozi ili se prevozila iz ili preko Kube, da se u SAD ponovno ne izvozi šećer kubanskog podrijetla bez obavijesti nadležnom nacionalnom tijelu o izvozniku niti da se u SAD uvoze šećerni proizvodi bez uvjerenja da se ne radi o kubanskim proizvodima, da se zamrzava kubanska imovina i da se ne obavljaju financijski poslovi s Kubom.

Moguća šteta po interese EU-a:

Zabrana utovara ili istovara tereta za plovila na bilo kojoj lokaciji u SAD-u ili ulaska u luke SAD-a; odbijanje uvoza bilo koje robe ili usluga s podrijetlom iz Kube te uvoza u Kubu robe ili usluga s podrijetlom iz SAD-a, blokiranje financijskih poslovanja s Kubom.

Glava III. i glava IV.:

Propisuje:

Prestanak nezakonitog trgovanja („trafficking”) imovinom koja je prethodno bila u vlasništvu osoba iz SAD-a (uključujući Kubance koji su dobili državljanstvo SAD-a), a koju je izvlastio kubanski režim. (Takvi poslovi obuhvaćaju: uporabu, prodaju, prijenos, upravljanje, gospodarenje i ostale aktivnosti u korist određene osobe).

Moguća šteta po interese EU-a:

Pravni postupci u SAD-u, na temelju obveze koja već nastaje, protiv državljana ili poduzeća iz EU-a koji sudjeluju u takvim poslovima, a čija posljedica mogu biti presude/odluke o plaćanju (višestrukih) naknada stranama iz SAD-a. Zabrana ulaska u SAD osobama koje sudjeluju u takvim poslovima, uključujući i njihove supružnike, maloljetnu djecu i zastupnike.

⁽¹⁾ Daljnje informacije o naprijed navedenim zakonima i drugim propisima mogu se dobiti od Europske komisije, Opća uprava I.E.3, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles (faks: (32-2) 295 65 05).

3. „Iran and Libya Sanctions Act of 1996”

Propisuje:

Zabranu ulaganja u Iran ili Libiju tijekom razdoblja od 12 mjeseci bilo kojih iznosa koji premašuju 40 milijuna USD i koji izravno i značajno pridonose jačanju iranske ili libijske sposobnosti razvijanja vlastitih naftnih resursa. (Ulaganje obuhvaća sklapanje ugovora za navedeni razvoj, garancije za takav ugovor, ostvarivanje dobiti po takvom ugovoru ili kupnju udjela u vlasništvu.)

Napomena: Izuzimaju se ulaganja u okviru ugovora koji su postojali prije 5. kolovoza 1996.

Poštovanje embarga Libiji koji je uveden Rezolucijama 748. (1992.) i 883. (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ⁽¹⁾.

Moguća šteta po interese EU-a:

Mjere koje poduzima Predsjednik SAD-a radi ograničavanja uvoza u SAD ili nabava za potrebe SAD-a, zabrana imenovanja za primarnog trgovca ili čuvara državnih sredstava SAD-a, obustava kredita financijskih institucija SAD-a, uvođenje izvoznih ograničenja SAD-a ili obustava potpore EXIM banke.

DRUGI PROPISI

1. 31 CFR (Code od Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition), Part 515 — Cuban Assets Control Regulations, subpart B (Prohibitions), E (Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy) and G (Penalties)

Propisuje:

Zabrane su navedene u glavi I. gore navedenog „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act, of 1996.". Nadalje, zahtijeva se ishođenje licenci i/ili odobrenja za gospodarske aktivnosti s Kubom.

Moguća šteta po interese EU-a:

Novčane kazne, gubici, zatvorske kazne u slučaju nepoštovanja propisa.

⁽¹⁾ Vidjeti provedbu tih rezolucija u Zajednici putem Uredbe Vijeća (EZ) br. 3274/93 (SL L 295, 30.11.1993., str. 1.).